31999R1621

24.7.1999 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 192/21

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1621/1999

z dnia 22 lipca 1999 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do pomocy odnoszącej się do uprawy winogron przeznaczonych do produkcji niektórych odmian winogron suszonych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2199/97 [2], w szczególności jego art. 7 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw [3], ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1257/1999 [4], w szczególności jego art. 48,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 wprowadził system pomocy w odniesieniu do wyspecjalizowanych obszarów pod uprawę niektórych odmian winogron przeznaczonych do suszenia i określił, że pomoc ma być wypłacana po zebraniu winogron i ich wysuszeniu przed dalszym przetworzeniem; dlatego należy ustanowić szczegółowe zasady stosowania omawianego systemu.

(2) Na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 należy określić maksymalną gwarantowaną powierzchnię pod winogrona uprawiane i zbierane we Wspólnocie z przeznaczeniem na suszenie i dalsze przetwarzanie, przekroczenie której pociągnie za sobą zmniejszenie pomocy w następnym roku gospodarczym; wymieniona maksymalna powierzchnia uwzględnia średnią powierzchnię uprawianą we Wspólnocie w latach gospodarczych 1987/88, 1988/89 i 1989/90.

(3) Założeniem systemu jest wspieranie i budowa przemysłu suszenia winogron i zapewnienie niezbędnego stopnia specjalizacji w tym celu; dlatego do pomocy kwalifikują się jedynie obszary, na których produkuje się świeże winogrona z przeznaczeniem na suszenie, a pomoc wypłacana jest dopiero po wysuszeniu całej produkcji winogron przeznaczonych na suszenie, uzyskanej z obszaru objętego wnioskiem o przyznanie pomocy.

(4) Zmiana przeznaczenia świeżych winogron, przed suszeniem, na inne cele musi być wykluczona; przeznaczenie produktu można zagwarantować za pomocą warunków umowy między producentem i przetwórcą, zawieranej przed zbiorem świeżych winogron niezależnie od ich przeznaczenia i odnoszącej się do obszarów, które zostaną objęte wnioskiem o przyznanie pomocy; zarządzanie tym systemem i kontrola nad nim może być efektywna jedynie w przypadku utworzenia skomputeryzowanej bazy danych oraz w przypadku zaangażowania się organizacji producentów w zawieranie umów i zarządzanie tymi umowami w imieniu ich członków.

(5) Ponadto w celu osiągnięcia odpowiedniego stopnia specjalizacji i zapobieżenia nadużyciom pomoc musi być przyznawana jedynie w odniesieniu do obszarów należycie nadzorowanych; spełnienie tego wymogu powinno zostać zapewnione przez ustalanie wydajności minimalnej, która ma być przestrzegana i uwzględnianie cech każdej odmiany, jakkolwiek biorąc jednak poprawkę na wyjątki odnoszące się do wyjątkowych warunków mogących wpłynąć na wydajność, niezależnie od dbałości wykazanej przez producentów.

(6) W celu dostosowana jakości dostaw do wymagań popytu, wypłaty pomocy powinny być uzależnione od uzyskiwania produktu spełniającego minimalne parametry jakości; co do produktów przetworzonych, przez wzgląd na uproszczenie przepisów, minimalne parametry i dopuszczalne odchylenia powinny być analogiczne do zapisów zawartych w normie EKGNZ zalecanej przez grupę roboczą w sprawie standaryzacji produktów nietrwałych i rozwoju jakości przy Europejskiej Komisji Gospodarczej Narodów Zjednoczonych; w celu zapewnienia, że uzyskuje się produkt odpowiedniej jakości, aby został zarejestrowany w bazie danych, od producentów i przetwórców powinno się wymagać posiadania odpowiedniej infrastruktury umożliwiającej uzyskiwanie odpowiednio surowca i gotowego produktu żądanej jakości; w celu zachowania jakości surowca i kontroli jego przeznaczenia, od producentów powinno się wymagać dostarczenia nieprzetworzonych suszonych winogron do przetwórcy w określonym terminie.

(7) Należy ustanowić, że kontrole Państw Członkowskich mają obejmować część wniosków w sprawie rejestracji w bazie danych, część informacji zawartych w umowach oraz część wniosków o przyznanie pomocy i że nieprawidłowości mają podlegać karze; aby system kontroli był efektywny, musi obowiązywać z jednej strony w odniesieniu do obszarów uprawianych, a z drugiej strony do ilości zebranych i dostarczonych w ramach umów.

(8) Co do tworzenia skomputeryzowanej bazy danych należy ustalić termin trzech lat; w celu umożliwienia producentom i przetwórcom przystosowania się do nowych wymagań, należy wprowadzić niektóre środki przejściowe.

[1] Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29.
[2] Dz.U. L 303 z 6.11.1.997, str. 1.
[3] Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1.
[4] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

(9) Przepisy niniejszego rozporządzenia zastępują, z dostosowaniami uznanymi za odpowiednie w świetle zdobytego doświadczenia, przepisy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2911/90 z dnia 9 października 1990 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania pomocy w odniesieniu do produkcji niektórych odmian winogron przeznaczonych do suszenia [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2614/95 [2], oraz rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2347/84 z dnia 31 lipca 1984 r. w sprawie suszonych winogron kwalifikujących się do pomocy produkcyjnej [3], ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2550/98 [4]; te rozporządzenia należy uchylić.

(10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Przetworów Owocowych i Warzywnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Do celów niniejszego rozporządzenia

a) „działki wyspecjalizowane" są to powierzchnie nasadzeń winorośli odmian sułtanka, czarna koryntka (*corinthiaki*) oraz muskat, gdzie cała produkcja zebranych świeżych winogron jest suszona w celu dalszego przetworzenia na produkty objęte kodem CN ex 0806 20;

b) „organizacje producentów" są to organizacje producentów w rozumieniu art. 11 i 13 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 bądź grupy wstępnie uznane na mocy art. 14 tego rozporządzenia; organizacje tego rodzaju reprezentują swoich członków we wszystkich działaniach związanych z zarządzaniem systemem pomocy odnoszącej się do uprawy winogron przeznaczonych do suszenia;

c) „producenci indywidualni" są to producenci niebędący członkami organizacji producentów zajmujących się uprawą winogron z przeznaczeniem na produkcję winogron suszonych;

d) „przetwórca" jest to każde przedsiębiorstwo przetwórcze wytwarzające produkty objęte kodem CN podanym w lit. a), mające możliwość składowania i przetwarzania suszonych winogron na terenie gospodarstwa (nieprzetworzonych winogron suszonych);

e) „umowy" są to umowy dotyczące przetwarzania, wiążące dla producentów indywidualnych lub organizacji producentów oraz przetwórców.

Artykuł 2

1. Maksymalną gwarantowaną wspólnotową powierzchnię określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 ustala się na 53 000 hektarów.

2. Rok gospodarczy w odniesieniu do suszonych winogron określony w art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 trwa od dnia 1 września do dnia 31 sierpnia.

3. Do celów zarządzania systemem pomocy wprowadza się skomputeryzowaną alfanumeryczną bazę danych, znaną jako „baza danych", zawierającą informacje określone w art. 4 i art. 8 ust. 4. System alfanumerycznej identyfikacji działek jest tym samym systemem, który wykorzystywany jest w zintegrowanym systemie określonym w art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 [5] uzupełnionym, gdzie stosowne, w celu objęcia systemem pomocy obszarów uprawy winogron.

4. Wykresy odniesienia określone w art. 4 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2392/86 [6] obejmują obszary przeznaczone pod uprawę winorośli objęte tym systemem pomocy.

Artykuł 3

1. Pomoc jest przyznawana w odniesieniu do uprawy winogron na wyspecjalizowanych działkach:

a) które są wprowadzone do bazy danych;

b) które były w całości uprawiane, a plony zebrano i z których cała produkcja poddana suszeniu (nieprzetworzone suszone winogrona) została dostarczona przetwórcy zgodnie z umową;

c) które dały wydajność minimalną równoważną co najmniej następującym ilościom:

— 3000 kilogramów nieprzetworzonych suszonych winogron w przypadku sułtanek,

— 2100 kilogramów nieprzetworzonych suszonych winogron w przypadku koryntek,

— 520 kilogramów nieprzetworzonych suszonych winogron w przypadku odmiany muskat;

d) z których produkcja świeżych winogron i nieprzetworzonych suszonych winogron została poddana sortowaniu zgodnie z przepisami krajowymi określonymi w ust. 4;

e) które dają nieprzetworzone suszone winogrona spełniające minimalne wymagania podane w załączniku I.

2. Nie naruszając wymogu wydajności minimalnej:

— gdy winorośl odmiany sułtanka i muskat została zaatakowana filokserą, wymagana wydajność minimalna jest równoważna 1900 kilogramom nieprzetworzonych suszonych winogron w okresie pięciu lat gospodarczych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia,

— gdy winorośl odmiany muskat została zaatakowana filokserą, wymagana wydajność minimalna jest wielkością równoważną 300 kilogramom nieprzetworzonych suszonych winogron w okresie pięciu lat gospodarczych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia,

— w przypadku gdy winnice zostały ponownie sadzone wcześniej niż pięć lat temu, Państwa Członkowskie mogą ustanowić wymóg niższej wydajności minimalnej i powiadamiają o tym Komisję,

— w przypadku gdy działki zostały uszkodzone przez klęski żywiołowe, Państwa Członkowskie zmniejszają ilości określone w ust. 2 lit. c) o część strat poświadczoną przez agencje ubezpieczeniowe; w przypadku uszkodzeń nieobjętych ubezpieczeniami, Państwa Członkowskie określają procentowo zmniejszenie wydajności minimalnej w stosunku do dotkniętych regionów i powiadamiają o tym Komisję,

[1] Dz.U. L 278 z 10.10.1990, str. 35.
[2] Dz.U. L 268 z 10.11.1995, str. 7.
[3] Dz.U. L 219 z 16.8.1984, str. 1.
[4] Dz.U. L 228 z 17.8.1988, str. 5.
[5] Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1.
[6] Dz.U. L 208 z 31.7.1986, str. 1.

— w przypadku organicznej uprawy winogron zgodnie z regułami wspólnotowymi, Państwa Członkowskie mogą ustalić niższą wydajność minimalną i powiadamiają o tym Komisję.

3. Aby upewnić się, czy wymóg wydajności minimalnej był przestrzegany, wydajność porównuje się ze średnią wydajnością w każdym gospodarstwie. Średnią wydajność wylicza się w odniesieniu do każdej odmiany, biorąc pod uwagę odstępstwa określone w ust. 2, na podstawie ilości nieprzetworzonych suszonych winogron, dostarczonych przez omawiane gospodarstwo do przetwórcy lub organizacji producentów. Ilość odrzucana podczas kwalifikowania nie jest brana pod uwagę.

4. Państwa Członkowskie przyjmują przepisy krajowe w sprawie sortowania świeżych winogron przed suszeniem, ustalając maksymalny odsetek produktów odrzucanych, który nie przekracza 10 % zbioru plonów, z wyjątkiem przypadków klęsk żywiołowych. Odnośnie do suszonych winogron, Państwa Członkowskie mogą ustanowić minimalny odsetek produktów odrzucanych i wprowadzić ustalenia dotyczące kontroli przeznaczenia odrzuconych suszonych winogron.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie na wniosek wprowadzają do bazy danych nazwy indywidualnych producentów, organizacji producentów oraz przetwórców, którzy spełnili wymagania techniczne związane z udziałem w systemie pomocy. Wymagania te dotyczą przede wszystkim warunków, w jakich wykonywane są suszenie, składowanie i przetwarzanie, w celu zapewnienia, że produkt gotowy ma zadawalającą jakość pod względem fizycznym i sanitarnym, zgodnie z dyrektywą Rady 93/43/EWG ([1]).

Państwa Członkowskie przydzielają oddzielny numer każdemu uczestnikowi systemu, gdzie stosowne, zgodnie z tymi samymi zasadami, które dotyczącą zintegrowanego systemu.

2. Wnioski w sprawie rejestracji określonej w ust. 1 przedkłada się nie później niż na jeden miesiąc przed rozpoczęciem roku gospodarczego, a w każdym przypadku przed podpisaniem umów na mocy art. 5.

Wnioskodawcy obejmują następujące informacje w swoich wnioskach:

a) w przypadku producentów indywidualnych i organizacji producentów:
   — ogólną powierzchnię winnicy, wyrażoną w hektarach z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku, z nasadzeniami odmian określonych w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/96, w podziale według działek, ze wskazaniem daty ponownych nasadzeń, oraz według odmian, a w przypadku odmian sułtanka i muskat według kategorii, z danymi szczegółowymi, w odniesieniu do każdej działki, umożliwiającymi jej identyfikację i/lub rozgraniczenie,
   — wyspecjalizowany obszar, w podziale według działek i odmian, z zastosowaniem tych samych odniesień, które są wymienione w tiret pierwszym,
   — szacowane zbiory nieprzetworzonych suszonych winogron,
   — dostępne obiekty dające pewność, że winogrona suszone są w gospodarstwach o zadowalających warunkach technicznych i sanitarnych,
   — w przypadku organizacji producentów podejmujących się składowania zgodnie z art. 5 ust. 1 tiret pierwsze, rzeczowy dowód istnienia obiektów koniecznych do zapewnienia, że nieprzetworzone suszone winogrona składowane są we właściwych warunkach technicznych i sanitarnych, w plastikowych pojemnikach przystosowanych do stertowania;
b) w przypadku przetwórców:
   — średnia ilość zakupionego surowca i gotowego produktu uzyskanego w ciągu trzech ostatnich lat bądź od rozpoczęcia działalności, wraz z dokumentującymi fakturami; dane szczegółowe, w formie dowodu rzeczowego, dotyczące istnienia obiektów koniecznych do zapewnienia, że produkty przechowywane są we właściwych warunkach technicznych i sanitarnych, w plastikowych pojemnikach przystosowanych do stertowania,
   — zobowiązanie do poddania się wymaganym kontrolom w celu wprowadzenia systemu pomocy w życie,
   — zobowiązanie do przetwarzania zakupionych produktów na produkty gotowe, wykazujące minimalne właściwości wymienione w załączniku II,
   — zobowiązanie do prowadzenia szczegółowej dziennej ewidencji przepływów:
     i) surowca zakupionego w ramach umów, ze wskazaniem danych szczegółowych dotyczących podmiotów sprzedających;
     ii) sprzedanych produktów gotowych, ze wskazaniem danych szczegółowych dotyczących podmiotów kupujących;
     iii) ilości zapasów nieprzetworzonych suszonych produktów;
     iv) ilości odrzuconych produktów podczas sortowania na podstawie krajowych przepisów oraz dowodów związanych z ich przeznaczeniem.

3. Państwa Członkowskie mogą:

— wprowadzać dodatkowe wymagania w celu ułatwienia kontroli,

— ograniczyć stosowanie ust. 2 w odniesieniu do nowych producentów oraz do tych, którzy mają zgłosić zmiany w stosunku do swoich ostatnich zawiadomień na podstawie przepisów ust. 2 akapit drugi.

Artykuł 5

1. Umowy zawierane są między producentami indywidualnymi bądź organizacjami producentów a przetwórcami wprowadzonymi do bazy danych.

Umowy zawierane są na cały rok gospodarczy, nie później niż dnia 1 sierpnia przed omawianym rokiem gospodarczym i zawierają:

— numery z bazy danych dotyczące umawiających się stron,

— dane szczegółowe na temat obszarów, do których się odnoszą, w podziale według działek i odmian, z zastosowaniem tych samych odniesień, co w przypadku wprowadzania do bazy danych; obszar i jego podział na działki nie może różnić się od obszarów i działek podanych na podstawie przepisów art. 4 ust. 2 lit. a) tiret pierwsze, ani ich przekraczać; stosowne wielkości mogą być mniejsze,

— szacunkową ilość suszonego produktu (nieprzetworzonych suszonych winogron), która zostanie uzyskana, ze wskazaniem przewidywanej średniej wydajności z działki pozostającej pod tą samą odmianą, lub w przypadku odmiany sułtanka lub muskat pod tą samą kategorią,

([1]) Dz.U. L 175 z 19.7.1993, str. 1.

— cenę do zapłaty w podziale, gdzie stosowne, według odmiany i/lub jakości; zobowiązanie do zapłaty danej ceny przelewem bankowym lub przekazem pocztowym,

— wymóg, aby producent indywidualny dostarczył bądź organizacja producentów dostarczyła przetwórcy, w plastikowych pojemnikach przystosowanych do stertowania, niezwłocznie po suszeniu, całą zebraną ilość wysuszonych zbiorów uzyskanych z obszaru objętego umową, pomniejszoną o ilość odrzuconą podczas sortowania; jednakże umowy zawarte z organizacjami producentów mogą przewidywać, że wysuszony produkt ma być składowany przez organizację producentów w plastikowych pojemnikach przystosowanych do stertowania i że dostawy do przetwórcy rozkładają się na przestrzeni roku gospodarczego. Organizacje producentów zobowiązują się do zapewnienia zadowalających warunków składowania w celu zachowania jakości suszonego produktu,

— zobowiązanie przetwórcy do przejęcia i składowania w odpowiednich warunkach, w plastikowych pojemnikach przystosowanych do stertowania, wszystkich dostaw nieprzetworzonych suszonych winogron, które spełniają minimalne wymagania jakości wymienione w załączniku I;

— przewidywaną rekompensatę w przypadku, gdy któraś z umawiających się stron nie wypełnia zobowiązań umownych, w szczególności w odniesieniu do zapłaty ceny oraz obowiązku dostawy i przyjęcia dostawy całej ilości uzyskanej z działek objętych umową.

2. Umowy mogą zawierać klauzulę przewidującą zmiany ceny określonej w ust. 1 tiret czwarte, jeden lub kilka razy przed dostawą produktu, lecz nie później niż dnia 30 listopada. Zmiana ta powinna opierać się na czynnikach obiektywnych, takich jak tendencje cen światowych oraz ilość i jakość uzyskanego produktu; w przypadku niezgodności, pierwotna cena umowna pozostaje ważna.

3. Przetwórcy przesyłają kopię każdej umowy właściwemu organowi krajowemu w ciągu 10 dni roboczych po jej zawarciu i zachowują na to dowód.

4. W przypadku gdy organizacja działa również jako przetwórca, umowy obejmujące produkcję realizowaną przez jej członków uznaje się za zawarte po przekazaniu występujących w nich informacji właściwemu organowi, w ciągu okresu określonego w ust. 1 akapit drugi.

5. Państwa Członkowskie nadają każdej umowie numer identyfikacyjny.

Państwa Członkowskie przyjmują dodatkowe przepisy dotyczące umów, w szczególności odnoszące się do kar obowiązujących w przypadku nieprzestrzegania cen umownych oraz nieprzesyłania umów zgodnie z ust. 3 i 4.

Artykuł 6

1. Całkowita ilość suszonych winogron z gospodarstwa musi zostać dostarczona do przetwórcy lub, gdzie stosowne, organizacji producentów odpowiedzialnej na podstawie umowy za zapewnienie składowania, nie później niż do dnia 30 listopada roku produkcji.

2. Nieprzetworzone suszone winogrona dostarczone przetwórcy na podstawie umowy spełniają minimalne wymagania przedstawione w załączniku I.

Spełnienie wymienionych wymagań jest przedmiotem kontroli prowadzonych na podstawie reprezentatywnych próbek pobranych przez przetwórców z całej partii, w porozumieniu z producentem lub organizacją producentów. Próbki są sprawdzane przez obie strony, a wyniki weryfikacji zostają zarejestrowane. Do celów niniejszego ustępu „partia" oznacza wszystkie opakowania prezentowane w tym samym czasie przez producenta lub organizację producentów do przejęcia przez przetwórcę. Zawartość każdej partii musi być jednakowa i musi obejmować jedynie nieprzetworzone suszone winogrona tego samego pochodzenia i tego samej odmiany.

3. Przetwórca ustala miejsce i wielkość dostawy w porozumieniu z producentem.

4. Po przyjęciu partii sporządzane jest świadectwo dostawy precyzujące:

— datę i czas rozpoczęcia rozładunku,

— numer identyfikacyjny umowy obejmującej partię,

— masę netto i brutto partii,

— zgodność partii z ustalonymi minimalnymi wymaganiami.

Świadectwo dostawy sporządza się w trzech egzemplarzach i jest podpisane przez przetwórcę oraz producenta indywidualnego lub organizację producentów. Każde świadectwo oznaczone jest numerem identyfikacyjnym.

Każdy przetwórca i producent indywidualny lub każda organizacja producentów przechowuje kopię świadectwa dostawy. Przetwórca wysyła jego kopię do Państwa Członkowskiego w ciągu dwóch dni roboczych do celów monitorowania,

Artykuł 7

1. Wnioski o przyznanie pomocy składane są przez producentów indywidualnych albo organizacje producentów po dostarczeniu nieprzetworzonych suszonych winogron przetwórcy, lecz nie później niż dnia 31 grudnia roku produkcji winogron.

2. Wnioski o przyznanie pomocy zawierają co najmniej następujące informacje:

— numer(-y) z bazy danych oraz wyspecjalizowane obszary, do których wnioski się odnoszą, z zastosowaniem tych samych odniesień jak te określone w art. 4 ust. 2 lit. a) tiret pierwsze,

— numer(-y) identyfikacyjny(-e) odpowiedniej(-nich) umowy(-ów) lub jej (ich) kopię(-e),

— numer(-y) identyfikacyjny(-e) świadectwa(-w) dostawy lub jego (ich) kopię(-e),

— ilość nieprzetworzonych wyprodukowanych winogron suszonych i wydajność z hektara,

— oświadczenie, iż cała ilość winogron uprawianych na obszarze objętym wnioskiem o przyznanie pomocy została wysuszona i dostarczona do przetwórcy (przetwórców), minus ilości odrzucone podczas sortowania.

3. Pomoc wypłaca się po ukończeniu kontroli określonych w art. 8, a najpóźniej do dnia 31 maja roku następującego po roku zbioru suszonych winogron.

Jednakże organizacje producentów otrzymują zaliczkę w wysokości 70 % pomocy po kontroli dokumentacji dotyczącej informacji określonych w ust. 2, najpóźniej do dnia 31 stycznia roku następującego po roku zbioru plonów suszonych winogron.

Organizacje producentów przekazują zaliczkę w całości oraz saldo pomocy, swoim członkom w ciągu 15 dni od otrzymania pomocy. Państwa Członkowskie sprawdzają zgodność z wymienionym terminem i w razie nadużyć nakładają kary.

Artykuł 8

1. Bez uszczerbku dla przepisów tytułu VI rozporządzenia (WE) nr 2200/96, Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne oraz kontrole na miejscu w celu zapewnienia, iż niniejsze rozporządzenie jest przestrzegane.

W szczególności Państwa Członkowskie przeprowadzają:

1.1. kontrole administracyjne w stosunku do 100 % komunikatów, umów oraz wniosków o przyznanie pomocy. Kontrole tego rodzaju są związane zarówno z identyfikacją ubiegającego się, jak i parametrami działki. Składają się z komputerowych dokładnych kontroli w odniesieniu do deklaracji sektora wina i innych sektorów kwalifikujących się do pomocy obszarowej oraz deklaracji tego samego ubiegającego się, złożonych w latach poprzednich;

1.2. coroczne kontrole na miejscu, w zakresie:

a) informacji zawartych w bazie danych, obejmujących co najmniej:

i) próbkę odpowiadającą 5 % komunikatów oraz co najmniej 5 % obszarów zgłoszonych zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) tiret pierwsze; próbki wybiera się na podstawie ich reprezentatywności oraz analizy ryzyka, która uwzględnia:

— wyniki dokładnych porównań informacji przedstawionych przez producentów albo organizacje producentów z danymi pochodzącymi z rejestrów winnic oraz informacjami zebranymi podczas wprowadzania programu zwalczania filoksery,

— obszary zgłoszone i ich rozmieszczenie geograficzne,

— nowych producentów oraz producentów zgłaszających zmiany, w przypadku zastosowania art. 4 ust. 3 tiret drugie;

ii) próbkę odpowiadającą 5 % ilości zgłoszonych zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) tiret pierwsze; próbki wybiera się uwzględniając potencjalne możliwości składowania i przetwarzania zgłoszone przez każdego przetwórcę oraz obejmują one co najmniej jedną jednostkę przetwórczą w odniesieniu do każdej odmiany.

Kontrole obejmują, poza innymi rzeczami, zgodność produktu gotowego z minimalnymi parametrami ustanowionymi w załączniku II;

b) zgodności ze zobowiązaniami umownymi; kontrole przeprowadza się na podstawie próbki odpowiadającej 5 % umów oraz co najmniej 5 % obszarów objętych umową;

c) informacji zawartych we wnioskach o przyznanie pomocy; kontrole te przeprowadza się na podstawie próbki odpowiadającej 5 % wniosków o przyznanie pomocy oraz co najmniej 5 % obszarów. Wnioski, które mają być sprawdzane na miejscu, są wyznaczone przez właściwy organ;

— ilości działek oraz całej powierzchni obszaru,

— wyników dokładnego porównania informacji zawartych we wnioskach z informacjami zawartymi w bazie danych oraz w umowach,

— wszystkich zmian w porównaniu z rokiem poprzednim,

— ustaleń poczynionych podczas kontroli przeprowadzanych w latach poprzednich.

Podczas kontroli wniosków o przyznanie pomocy sprawdzeniu podlega również, co następuje:

— faktyczna zgodność z wydajnością minimalną; do celów tej kontroli władze krajowe sprawdzają dostawy do przetwórców oraz ilości wprowadzone do ewidencji zapasów przez przetwórców,

— faktyczne wysuszenie całkowitej ilości zebranej na działkach objętych umowami; do celów tej kontroli władze krajowe opracowują prognozę średniej wydajności według obszarów produkcyjnych i według odmian albo w przypadku odmian sułtanka i muskat, według kategorii; tę średnią wydajność wykorzystuje się do porównań,

— zgodność z minimalnymi wymaganiami jakościowymi;

d) pomocy w odniesieniu do ponownych nasadzeń w celu zwalczania filoksery.

2. Kontrola na miejscu obejmuje wszystkie działki w gospodarstwie obsadzone odmianami kwalifikującymi się do otrzymania pomocy oraz całą działalność przetwórcy związaną z omawianymi odmianami, włączając czynności odnoszące się do ilości sprowadzonych z zagranicy.

3. W przypadku gdy kontrolowana działka należy do kilku właścicieli, sprawdzana jest wiarygodność informacji wprowadzonych do bazy danych oraz znajdujących się we wniosku współwłaścicieli w przyznanie pomocy.

4. Wyniki kontroli oraz nałożone kary są wprowadzane do bazy danych.

Artykuł 9

1. W przypadku gdy informacje przedstawione przez producentów indywidualnych lub przez organizacje producentów na mocy art. 4 ust. 2 lit. a) okazują się niedokładne, nakładane są kary, jak następuje:

a) w przypadku rozbieżności dotyczących obszaru poniższy ust. 4 stosuje się odpowiednio;

b) w przypadku znacznych rozbieżności dotyczących dostępnej infrastruktury, nazwy producentów indywidualnych albo organizacji producentów zostają usunięte z bazy danych na czas trwania danego roku gospodarczego; wpis przywraca się nie wcześniej niż w następnym roku gospodarczym, pod warunkiem iż podmioty te przedstawiają dowody wprowadzenia właściwych obiektów i/albo wyposażenia.

2. W przypadku gdy informacje przedstawione przez przetwórców na mocy art. 4 ust. 2 lit. b) okazują się niedokładne lub też zobowiązania podjęte na podstawie wymienionych przepisów nie zostały wypełnione, nakładane są kary, jak następuje:

a) w przypadku znacznych rozbieżności dotyczących dostępnej infrastruktury, kara finansowa jest równoważna kwocie pomocy odpowiadającej ilości przetworzonych w omawianym roku gospodarczym; ponadto nazwy przetwórców zostają usunięte z bazy danych na czas trwania danego roku gospodarczego; przywraca się je nie wcześniej niż w następnym roku gospodarczym, pod warunkiem iż podmioty przedstawiają dowody wprowadzenia właściwych obiektów;

b) w przypadku niedotrzymania zobowiązań, w szczególności dotyczących jakości produktu gotowego, włączając produkty odrzucone w trakcie sortowania i/lub dotyczących prowadzenia szczegółowej ewidencji, kara jest równoważna kwocie pomocy odpowiadającej ilościom przetworzonym w danym roku gospodarczym.

3. W przypadku gdy okaże się, iż informacje zawarte w umowach są niedokładne lub że zobowiązania nie zostały wypełnione, nakładane są kary, jak następuje:

a) gdy producent indywidualny albo organizacja producentów nie wypełnia w szczególności obowiązku dostawy ustanowionego w art. 5 ust. 1 tiret czwarte, pomocy nie wypłaca się lub, jeżeli została już wypłacona, jest odzyskiwana zgodnie z art. 14 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 [1];

b) gdy przetwórcy nie zgodzili się na przejęcie nieprzetworzonych suszonych winogron dostarczonych w ramach umowy, karę finansową nakłada się odpowiednio do kwoty pomocy odpowiadającej danym obszarom.

4. Jeżeli nieprawidłowości zostają ujawnione podczas kontroli wniosków o przyznanie pomocy, kary nakłada się, jak następuje:

a) w przypadku gdy obszar faktycznie ustalony okazuje się być większy niż obszar objęty wnioskiem o przyznanie pomocy, kwotę pomocy wylicza się na podstawie obszaru wskazanego we wniosku o przyznanie pomocy.

Jeżeli, z drugiej strony, obszar faktycznie ustalony podczas kontroli okazuje się być mniejszy niż obszar objęty wnioskiem o przyznanie pomocy, kwotę pomocy wylicza się na podstawie obszaru faktycznie ustalonego, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej, pomniejszonego o dwukrotność stwierdzonego przekroczenia, gdy jest ono większe niż 3 % albo 0,2 hektara, lecz nie więcej niż 20 % ustalonego obszaru. Organizacje producentów zwracają nienależne płatności plus odsetki wyliczone zgodnie z ust. 3 lit. a).

W przypadku gdy ujawnione przekroczenie przekracza 20 % ustalonego obszaru, pomoc w odniesieniu do hektara nie jest wypłacana w ogóle lub, jeżeli została już wypłacona, jest odzyskiwana zgodnie z art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 3887/92.

Jednakże w przypadku fałszywego oświadczenia złożonego umyślnie lub wskutek poważnego zaniedbania:

— producent albo organizacja producentów są wykluczeni z otrzymywania pomocy w danym roku gospodarczym, oraz

— w przypadku fałszywego oświadczenia złożonego umyślnie, z otrzymywania pomocy na następny rok gospodarczy.

Powyższych redukcji nie stosuje się, jeżeli przy ustalaniu obszaru, producent indywidualny albo organizacje producentów mogą wykazać, iż jako podstawę przyjęły informacje zaakceptowane przez właściwy organ.

Dla celów niniejszego ustępu „obszar ustalony" oznacza obszar, w odniesieniu do którego wszystkie przewidziane warunki zostały spełnione;

b) jeżeli okazuje się, iż wydajność minimalna nie była przestrzegana, nazwy producenta indywidualnego lub organizacji producentów oraz, gdzie stosowne, także przetwórców zostają usunięte z bazy danych na czas trwania danego roku gospodarczego oraz na następny rok gospodarczy;

c) jeżeli okazuje się, iż wydajność osiągnięta jest wyższa od wydajności minimalnej, a pomimo to niższa od średniej wydajności prognozowanej przez władze krajowe w odniesieniu do danego obszaru geograficznego, kontrole są rozszerzone tak, aby objąć ilości sprzedane przez producentów indywidualnych czy organizacje producentów na rynku świeżych winogron albo do produkcji wina. Jeżeli kontrole te oraz kontrole stanu winnic wykazują, iż nie wszystkie ilości z działek objętych wnioskami o przyznanie pomocy zostały wysuszone, pomoc jest zmniejszona proporcjonalnie do procentu ilości, które zmieniły przeznaczenie. Nie wypłaca się pomocy, jeżeli ilości, które zmieniły przeznaczenie, stanowią więcej niż 30 % ilości uzyskanych. W przypadku braku dowodu co do ilości faktycznie wyprodukowanych na omawianych działkach, ilości, które zmieniły przeznaczenie, są równe różnicy między ilościami podanymi na wniosku o przyznanie pomocy i ilościami wyliczonymi przy zastosowaniu średniej wydajności ustanowionej przez władze w podziale według obszaru geograficznego oraz według odmiany.

5. We wszystkich przypadkach, w których wypłacona pomoc była nienależna, Państwa Członkowskie odzyskują dane kwoty zgodnie z art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 3887/92.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, odnoszących się do części obszaru lub produkcji jakiegoś producenta czy organizacji producentów lub części produkcji przejętej i/lub przetwarzanej przez przetwórcę, kary są proporcjonalne do popełnionych nieprawidłowości. Stanowią one co najmniej dwukrotność kwot pomocy odpowiadających ilościom objętych nieprawidłowościami.

[1] Dz.U. L 391 z 31.12.1992, str. 36.

Artykuł 10

Poniższe przepisy rozporządzenia (EWG) nr 3887/92 stosuje się w odniesieniu do kontroli i kar zawartych w niniejszym rozporządzeniu:

— art. 6 ust. 3 akapit ostatni, w przypadku znacznych nieprawidłowości ujawnionych w jakimkolwiek regionie lub części jakiegokolwiek regionu,

— art. 6 ust. 7 akapit pierwszy, przy określaniu powierzchni działek,

— art. 8 ust. 1 akapit pierwszy, w przypadku opóźnionego przedłożenia wniosku w sprawie rejestracji w bazie danych i/lub wniosku o przyznanie pomocy,

— art. 11 w przypadkach wystąpienia siły wyższej oraz w przypadkach, w których nie nakłada się obowiązujących kar,

— art. 12 w odniesieniu do sprawozdania z inspekcji,

— art. 13 w odniesieniu do odmowy rolnika dotyczącej przyjęcia inspekcji,

— art. 14 w odniesieniu do zasad zwrotu płatności nienależnych,

— art. 15.

Artykuł 11

Co roku zainteresowane Państwa Członkowskie notyfikują Komisji:

a) przed dniem 1 października, na podstawie informacji zawartych w bazie danych oraz w umowach:
   — łączne powierzchnie winnic z nasadzeniami odmian kwalifikujących się do pomocy, w podziale według odmian, a w przypadku odmian sułtanka i muskat, według kategorii,
   — wyspecjalizowany obszar przeznaczony do produkcji suszonych winogron,
   — obszar objęty umowami w odniesieniu do każdej odmiany oraz łączną liczbę umów, z rozróżnieniem umów zawartych z producentami indywidualnymi i umów zawartych z organizacjami producentów,
   — szacowaną uprawę suszonych winogron w odniesieniu do każdej odmiany,
   — liczbę organizacji producentów według rodzaju zatwierdzenia oraz procentu obszaru objętego przez te organizacje; ich zdolność składową,
   — liczbę przetwórców oraz ich składowanie i zdolność przetwarzania;

b) przed dniem 31 stycznia:
   i) na podstawie informacji zawartych we wnioskach o przyznanie pomocy:
      — wyspecjalizowany obszar w odniesieniu do każdej odmiany, objęty wnioskiem o przyznanie pomocy złożonym przez organizacje producentów lub producentów indywidualnych,
      — ilości nieprzetworzonych wyprodukowanych suszonych winogron oraz średnia wydajność z hektara w odniesieniu do każdej odmiany w przypadku organizacji producentów lub producentów indywidualnych,
      — liczby hektarów, w odniesieniu do których zmniejszenie wydajności zostało oficjalnie zatwierdzone przez właściwe władze Państw Członkowskich na podstawie art. 3 ust. 2 tiret czwarte. Obszary te wykazuje się w podziale według procentowego zmniejszenia wydajności oraz według rodzaju szkody w odniesieniu do każdego obszaru produkcyjnego;
   ii) na podstawie informacji zawartych we wnioskach o przyznanie pomocy przeznaczonej na ponowne nasadzenia:
      — obszary, które otrzymały pomoc dotyczącą nasadzeń w odniesieniu do każdej odmiany, zarówno w przypadku organizacji producentów jak i producentów indywidualnych, ze wskazaniem oddzielnie dokonanych płatności za pierwszy, drugi oraz trzeci rok;

c) przed dniem 1 września:
   — obszary ostatecznie zaakceptowane jako kwalifikujące się do pomocy dotyczącej uprawy oraz do pomocy dotyczącej nasadzania na bieżący rok gospodarczy;
   — wyniki kontroli wskazujące jakiekolwiek pojawiające się problemy.

Artykuł 12

Przetwórcy zaangażowani w produkcję suszonych winogron wymagającą sztucznego suszenia winogron w ich zakładach przetwórczych, mogą zostać upoważnieni przez Państwa Członkowskie do pozyskiwania swoich dostaw świeżych winogron od producentów albo organizacji producentów otrzymujących pomoc. W tym celu muszą przedłożyć szczegółowy program swoich planowanych zakupów świeżych winogron oraz przejść specjalną kontrolę, którą Państwo Członkowskie musi zorganizować, aby zapobiec nadużyciom.

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o istnieniu tego rodzaju żądań oraz o przyjętych specjalnych środkach kontroli.

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie muszą założyć bazy danych określone w art. 2 ust. 4 przed rozpoczęciem roku gospodarczego 2002/03. W okresie lat gospodarczych 1999/2000, 2000/01 oraz 2001/02 obowiązek rejestracji zastępuje się obowiązkiem przedłożenia wniosków w sprawie rejestracji w bazie danych zgodnie z art. 4 ust. 2 przed dniem 1 września 1999 r.; odniesienia do obszaru oraz identyfikacji działek są odniesieniami do rejestru gruntów albo innych oznaczeń uznanych za równoważne przez organ odpowiedzialny za kontrole obszarów.

2. Poniższe środki przejściowe stosuje się w latach gospodarczych 1999/2000–2001/02:

a) Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję, że w roku gospodarczym 1999/2000 formy stowarzyszeń producentów istniejące przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia reprezentowały swoich członków we wszystkich czynnościach odnoszących się do zarządzania systemem pomocy w odniesieniu do produkcji suszonych winogron, jeżeli te stowarzyszenia złożą wniosek o wstępne uznanie zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 przed dniem 15 września 1999;

b) wnioski w sprawie rejestracji w bazie danych określone w art. 4 ust. 1 zostają przyjęte, jeżeli wnioskodawcy, niezależnie od tego, czy jest to producent indywidualny, organizacja producentów czy przetwórca, podejmują się spełnienia warunków związanych ze swoją rejestracją w bazie danych, w szczególności warunków dotyczących suszenia, składowania i przetwarzania przed rozpoczęciem roku gospodarczego 2001/02;

c) umowy określone w art. 5 są podpisywane między producentami lub organizacjami producentów, w tym organizacjami określonymi w lit. a), oraz przetwórcami, którzy złożyli wniosek w sprawie rejestracji w bazie danych; na lata gospodarcze 1999/2000 i 2000/01 umowy zostają zawarte nie później niż do dnia 15 października 1999 r. oraz odpowiednio do dnia 1 września 2000 r.;

d) obowiązek dostarczania oraz składowania nieprzetworzonych suszonych winogron w plastikowych pojemnikach przystosowanych do stertowania, stosuje się od roku gospodarczego 2002/03.

Jednakże, w odniesieniu do producentów indywidualnych, organizacji producentów oraz przetwórców, którzy korzystają ze środków przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 399/94 [1], obowiązek ten stosuje się do:

— przynajmniej 25 % ilości dostarczonych i składowanych w roku gospodarczym 1999/2000,

— co najmniej 50 % ilości dostarczonych i składowanych w roku gospodarczym 2000/01,

— 100 % ilości dostarczonych i przechowywanych w następnych latach gospodarczych;

e) terminem dostawy określonym w art. 6 ust. l w roku gospodarczym 1999/2000 jest dzień 31 grudnia 1999 r. Do rozpoczęcia roku gospodarczego 2001/02 przetwórcy mogą powierzać składowanie ilości, których nie są w stanie sami składować, producentom indywidualnym lub organizacjom producentów;

f) przepisy art. 9 ust. 4 lit. a) akapit drugi oraz art. 9 ust. 4 lit. c) stosuje się od roku gospodarczego 2002/03.

Artykuł 14

W ciągu dwóch miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie notyfikują Komisji przepisy krajowe podjęte w celu jego wprowadzenia w życie.

Artykuł 15

Rozporządzenie (EWG) nr 2911/90 oraz (EWG) nr 2374/84 tracą moc począwszy od roku gospodarczego 1999/2000.

Artykuł 16

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od roku gospodarczego 1999/2000.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 lipca 1999 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

[1] Dz.U. L 54 z 25.2.1994, str. 3.

ZAŁĄCZNIK I

MINIMALNE WYMOGI

określone w art. 3 ust. 1 lit. e)

1. Nieprzetworzone sułtanki muszą być otrzymane z winogron odmian (odmian uprawnych) *Vitis vinifera* L. *Apyrena*.

   Nieprzetworzone koryntki muszą być otrzymane z winogron odmian (odmian uprawnych) *Vitis vinifera* L. *Czarna koryntka*.

   Nieprzetworzone suszone winogrona muskatmuszą być otrzymane z winogron odmian (odmian uprawnych) *Vitis vinifera* L. *muscatel*.

2. W stanie świeżym winogrona muszą spełniać wymagania obowiązujące w stosunku do winogron świeżych, w szczególności odnośnie do pozostałości środków ochrony roślin; podczas suszenia nie wolno dopuścić do ich bezpośredniego kontaktu z glebą oraz muszą być odpowiednio chronione przed szkodnikami. Muszą być uprzednio oczyszczone, gdzie stosowne, przez przesiewanie głównie w celu usunięcia fragmentów łodyg.

3. Nieprzetworzone suszone winogrona muszą być:

   1) suszone, z zawartością wilgoci nie większą niż 31 % w przypadku winogron odmiany muskatoraz 14 % dla pozostałych odmian;

   2) w dobrym stanie, w całości, odpowiednio uformowane oraz wystarczająco rozwinięte, praktycznie o jednolitym zabarwieniu;

   3) o miąższu, który jest sprężysty i elastyczny, zapobiegający twardnieniu albo krystalizacji suszonych winogron;

   4) wolne od obić spowodowanych przez łodygi bądź nieumiejętne obchodzenie się;

   5) praktycznie wolne od pleśni, zgnilizny, fermentacji lub jakichkolwiek innych skaz albo zmian szkodliwych dla jakości albo prezentacji produktu, nawet w stanie obojętnym;

   6) praktycznie wolne od żywych lub martwych owadów bądź roztoczy, niezależnie od stopnia ich rozwoju;

   7) wolne od żwiru, widocznego pyłu, kawałków metalu albo innych zanieczyszczeń mineralnych czy substancji obcych;

   8) wolne od widocznych albo niewidocznych pozostałości niebezpiecznych produktów, które są toksyczne dla ludzi;

   9) praktycznie wolne od łodyg oraz innych fragmentów winorośli;

   10) wolne od obcych zapachów oraz smaków;

   11) wolne od lepkich substancji, niezależnie od ich pochodzenia;

   12) łatwo usuwalne po wyjęciu z pojemnika używanego do ich transportu albo składowania;

   13) transportowane oraz przechowywane w plastikowych pojemnikach przystosowanych do stertowania, które są myte każdorazowo przed użyciem.

   14) o jednolitej wielkości, jak następuje
   — **nieprzetworzone koryntki**: wielkość między 10 a 4 milimetrami; **oraz sułtanki**: wielkość między 11 a 4 milimetrami,
   — **nieprzetworzone suszone winogrona odmiany muskat**: wielkość nieprzekraczająca 130 winogron na 100 gramów.

4. Dopuszczalne są poniższe odchylenia:

   1. Jakość

Skazy	Odchylenia (% w masie)
Nieprzetworzone suszone winogrona o niejednolitym zabarwieniu	12
Nieprzetworzone suszone winogrona lub niedostatecznie dojrzałe lub rozwinięte	4
Nieprzetworzone suszone winogrona spleśniałe, zgniłe albo przefermentowane	4
Nieprzetworzone suszone winogrona uszkodzone, obite albo rozerwane	4
Nieprzetworzone suszone winogrona zawierające skrystalizowany cukier	10
Nieprzetworzone suszone winogrona uszkodzone przez owady, roztocza lub inne szkodniki	2
Nieprzetworzone suszone winogrona zawierające widoczne obce części roślinne	1

2. Wielkość

— **nieprzetworzone koryntki i sułtanki**:
  — nie więcej w masie niż 6 % winogron o średnicy powyżej 10 milimetrów w przypadku koryntek, a 11 milimetrów w przypadku sułtanek,
  — nie więcej w masie niż 2 % winogron o średnicy poniżej 4 milimetrów. To ostatnie odchylenie dopuszczalne będzie podwyższone do 4 % w przypadku nieprzetworzonych suszonych winogron produkowanych w Aegialieii, Koryntii i na Wyspach Jońskich.

— **nieprzetworzone suszone winogrona odmiany muskat**: 10 % winogron w partii niemieszczących się w dopuszczalnych granicach.

ZAŁĄCZNIK II

MINIMUM WŁAŚCIWOŚCI SUSZONYCH WINOGRON

określone w art. 4 ust. 2 lit. b) tiret trzecie

1. **Definicje**

Suszone winogrona muszą pochodzić z odmiany sułtanek albo muskat,albo koryntek uprawianych z *Vitis vinifera* L.

2. **Minimalne wymagania**

2.1. Suszone winogrona muszą być:

— całe,

— w dobrym stanie; wyklucza się produkt dotknięty gniciem albo takim pogorszeniem jakości, które czyni go niezdatnym do spożycia,

— wolne od żywych owadów albo roztoczy, niezależnie od ich stopnia rozwoju,

— wolne od nieprawidłowej wilgoci zewnętrznej,

— wolne od obcego zapachu albo smaku (nie uważa się za nieprawidłowy delikatny zapach SO_2 oraz smak oleju),

— zgodne z normami dopuszczalnych odchyleń,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych ciał substancji,

— wolne od widocznych uszkodzeń spowodowanych przez owady, roztocza czy inne pasożyty,

— wolne od pleśni,

— wolne od niedojrzałych i/lub nierozwiniętych owoców,

— wolne od części łodyg,

— wolne od szypułek, z wyjątkiem odmiany muskat,

— wolne od uszkodzonych owoców (w postaci wypestkowanej normalnych uszkodzeń mechanicznych wynikających z normalnych działań usuwania pestek nie uważa się za „uszkodzenia"),

— wolne od widocznych kryształków cukru,

— wolne od zewnętrznych ciał roślinnych.

2.2. Suszone winogrona muszą również;

— posiadać zbliżone właściwości odmianowe,

— posiadać dość dobre charakterystyczne: smak i aromat, strukturę oraz zabarwienie,

— być przygotowane z dość dobrze dojrzałych winogron,

— być przesiane lub posortowane według wielkości,

— mogą posiadać skazy w granicach dopuszczalnych odchyleń wskazanych w ramach przepisów dotyczących dopuszczalnych odchyleń pod warunkiem, iż suszone winogrona zachowują swoje podstawowe właściwości jeżeli chodzi o wygląd ogólny, jakość, stabilność w zakresie jakości i prezentacji.

2.3. Stan suszonych winogron musi być taki, aby mogły one:

— wytrzymać transport i przeładunek, oraz

— przybyć w zadowalającym stanie do miejsca przeznaczenia.

3. **Zawartość wilgoci**

Suszone winogrona muszą mieć zawartość wilgoci nie mniejszą niż 13 % oraz nie większą niż 31 % w przypadku rodzaju malaga/muskat, 23 % dla odmian zawierających pestki oraz 18 % dla odmian bezpestkowych oraz dla koryntek.

4. **Odchylenia dopuszczalne**

Odchylenia dopuszczalne w zakresie jakości, w każdym opakowaniu, w odniesieniu do produktów niespełniających wymagań ustalonych dla wskazanych klas, przedstawiają się, jak następuje:

BEZPESTKOWE

Skazy dopuszczalne	Odchylenia dopuszczalne w odniesieniu do uszkodzonych owoców	
	Procent w masie	Ilościowo
Kawałki łodyg (na kg)	–	2,00
Szypułki (%)	–	5,00
Niedojrzałe i/lub nierozwinięte owoce	4,00	
Owoce posiadające pestki w rodzajach bezpestkowych (%)		1,00
Spleśniałe	4,00	–
Uszkodzone przez owady	1,00	–
Uszkodzone	5,00	–
Scukrzone	15,00	–
Zewnętrzny materiał roślinny	0,03	–
Zanieczyszczenia mineralne	0,01	–

ZAWIERAJĄCE PESTKI

Skazy dopuszczalne	Odchylenia dopuszczalne w odniesieniu do uszkodzonych owoców	
	Procent w masie	Ilościowo
Kawałki łodyg (na kg)	–	2,00
Szypułki (%)	–	5,00
Niedojrzałe i/lub nierozwinięte owoce	2,00	–
Spleśniałe	4,00	–
Uszkodzone przez owady	1,00	–
Uszkodzone	5,00	–
Scukrzone	15,00	–
Zewnętrzny materiał roślinny	0,03	–
Zanieczyszczenia mineralne	0,01	–

KORYNTKI

Skazy dopuszczalne	Odchylenia dopuszczalne w odniesieniu do uszkodzonych owoców	
	Procent w masie	Ilościowo
Kawałki łodyg (na kg)	–	1,00
Szypułki (%)	–	3,00
Niedojrzałe i/lub nierozwinięte owoce	1,50	–
Spleśniałe	4,00	–
Uszkodzone przez owady	1,00	–
Uszkodzone	3,00	–
Scukrzone	15,00	–
Zewnętrzny materiał roślinny	0,03	–
Zanieczyszczenia mineralne	0,01	–